

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Mgr. P. K., nar. X

bytem X

zastoupený Mgr. Tomášem Ferencem, advokátem
se sídlem Nádražní 58/110, Smíchov, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy

se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Staré Město, 110 00 Praha 1

za účasti

1) Městská část Praha Slivenec, IČO: 00241661,

se sídlem K Lochkovu 6, Praha 5

2) Městská část Praha Velká Chuchle, IČO: 00231185,

se sídlem U Skály 2/262, Praha 5

obě zastoupeny JUDr. Stanislavem Polčákem,

advokátem se sídlem Řehenice 10, 251 67 Pyšely

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. MHMP 1253780/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2022, č. j. MHMP 1253780/2022, a rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 14. 9. 2021, č. j. 15416/2021/OVDŽP, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 19.456,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho právního zástupce.
- III. Zúčastněné osoby nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Ve shora označeném rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 (dále jen „stavební úřad“) ze dne 14. 9. 2021, č. j. 15416/2021/OVDŽP, kterým byla na pozemcích v katastrálním území Velká Chuchle a na pozemcích v katastrálním území Slivenec (dále jen „stavební pozemky“) umístěna stavba nazvaná „Stavba č. 0042474 – **Sanace a revitalizace skládky Velká Chuchle**“ (dále jen „stavba“ nebo „záměr“). Žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. XA a XB v katastrálním území X, které jsou obklopeny ve všech směrech stavebními pozemky.
2. Na bývalé skládce Velká Chuchle, která se nachází mimo jiné na shora uvedených pozemcích (i pozemcích žalobce), bylo skládkování ukončeno v roce 1986. V letech 1986 -1987 byla provedena stabilizace svahu kotvenou stěnou, překrytí povrchu skládky zeminou o mocnosti 0,5 m a osetí trávou. Účelem celkové revitalizace je vytvoření rekreačně oddychového areálu pro obyvatele přilehlých městských částí s architektonickými prvky, pěšími komunikacemi, mlatovými cestami a komunikacemi spojenými s rekreačním využitím areálu a se sadovou a krajinářskou úpravou (celková plocha řešeného území je 125 441 m²).
3. Městský soud v Praze o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 15. 11. 2023, č. j. 8 A 102/2022 – 57, kterým žalobu zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 5. 2024, č.j. 6 As 366/2023 – 46, s tím, že „v dalším řízení musí městský soud vypořádat námitku stěžovatele týkající se nedostatku posouzení EIA. Zejména se městský soud musí vyjádřit k argumentaci stěžovatele, podle něhož revitalizace skládky představuje zařízení pro skládkování ve smyslu bodu 53 přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů, které podléhá posouzení EIA“.
4. Městský soud se proto žalobou zabýval opětovně.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení

5. Dle žalobce se rozhodnutí týká poměrně závažného a do značné míry kontroverzního stavebního záměru, který navrhuje starou skládku zakonzervovat tak, že její vrchol bude překryt vrstvou jílu, aniž by byl u stavby **posouzen její vliv na životní prostředí (EIA)**. Žalobce upozornil na její nepromyšlenost a nebezpečnost pro zdraví, život a majetek obyvatel (hromadění nebezpečných plynů po utěsnění skládky jílem, ohrožení statiky a stability svahu atp.) a to s odkazem na přílohu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (zejm. příloha č. 1 položka 53), ze které plyne, že posouzení je třeba v případě „*Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů spalováním, fyzikálně-chemickou úpravou nebo skládkováním*“.
6. Z důkazů obsažených ve spise totiž dle žalobce vyplývá, že skládka obsahuje nebezpečné odpady (např. posudek Ing. Benkoviče z roku 2022). Nakládání s touto skládkou včetně jejího zakonzervování vrstvou jílu je ve své podstatě vytvářením zařízení pro skládkování, které by fakticky natrvalo petrifikovalo daný stav, tj. to, že nežádoucí a zcela nezabezpečenou skládku vzniklou v době socialismu v unikátním přírodním prostředí v blízkosti Vltavy již nikdy nepůjde odstranit.
7. Žalobce má za to, že provedení posouzení vlivu na životní prostředí je v tomto směru nutné, a to zejména s ohledem na velký rozsah upravovaného území a na skutečnost, že předmětem navrhované stavby je především úprava stávající velice rozsáhlé skládky vzniklé v minulosti, ve které se nacházejí též **nebezpečné látky včetně plynů, odpadových vod ze skládky, jedná se tedy o skládkování nebezpečných odpadů**.
8. Změna současných poměrů - utěsnění vrcholu skládky - může mít negativní efekt a může způsobovat nebezpečí pro život a zdraví obyvatelstva. Pokud se uvnitř tělesa utěsněné skládky budou plyny tvořit jako dosud a nebudou moci přes utěsněnou vrstvu procházet, pak budou ve skládce jedovaté plyny ve vyšší tedy nebezpečnější koncentraci, což může vést k jejich větší kondenzaci do podzemních vod, a tím se naopak mohou vodní poměry zhoršit, rovněž tyto plyny mohou vyvěrat na místech (nejrůznějších průvrách v utěsněné vrstvě, popřípadě po stranách pod utěsněním) intenzivněji a v mnohem vyšší a nebezpečnější koncentraci.
9. Z daného projektu (založených studií a projektové dokumentace) nevyplývá vůbec žádné reálné a poctivě zpracované řešení této situace, nenachází se zde žádné posouzení vlivů stavby na existenci a chování těchto toxických plynů.
10. Přítomnost nebezpečných odpadů ve skládce dokládá i znalecký posudek zpracovaný znalcem Ing. Michaelem Barchánkem v květnu 2022 (na objednávku stavebníka), kdy tento znalec kromě jiného ve znaleckém posudku uvedl: *"Prioritními kontaminanty v uloženém materiálu jsou ropné a polycyklické aromatické uhlovodíky, toxické kovy, amoniakální dusík případně další toxické plyny, vznikající jako produkt biochemického rozkladu velmi široké palety uložených organických odpadů včetně jejich chemických interakcí."*
11. Rovněž ve znaleckém posudku Ing. Benkoviče, založeném zúčastněnou osobou v rámci sporu s žalobcem, se na straně 26 konkrétně uvádí: *„Plynometrický průzkum v rámci průzkumu v roce 2011 prokázal vývin skládkových plynů, které se odvětrávají do ovzduší přes krycí vrstvu zeminy. Závěrečná zpráva průzkumu uvádí, že naměřené koncentrace metanu se pohybovaly v rozmezí 50-60%. Skládky, u nichž byl prokázán výskyt plynu, se podle produkovaného množství metanu rozdělují dle ČSN 83 8034 Skládkování odpadů-odplyňování skládek do tří tříd. V případě tvorby*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

plynu s koncentrací metanu více než 35% se skládka řadí do III. třídy. Pro skládky III. třídy musí být podle ČSN navržen pasivní nebo aktivní odplyňovací systém. Pasivní odplyňovací systém je stejný jako u II. třídy, tj. jímání vertikálními nebo horizontálními drény s odvodem plynu na biofiltr. Aktivní odplyňovací systém je určen pro potřebu energetického využívání nebo nuceného spalování. Volná ventilace plynu do atmosféry není přípustná."

12. Žalobce však zdůraznil, že argumentování shora uvedenými posudky nelze vykládat tak, že by tyto znalecké posudky a jejich závěry považoval jako celek za správné a pravdivé.
13. Žalobce dále namítl, že žalovaný v rozhodnutí uvedl, že námitky žalobce jsou opožděné, a proto se jimi v podstatě nezabýval. V daném případě se však jedná o námitky veřejnoprávního charakteru, kdy je žalovaný povinen tyto námitky ex offo přezkoumat (viz § 89 odst. 2 správního řádu) bez ohledu na koncentrační lhůty, jelikož se jedná o veřejný zájem spočívající v ochraně zdraví osob žijících v okolí navrhované stavby, tak i jejích návštěvníků (maminek s dětmi, seniorů atd.) a bezpečnosti celé stavby.
14. Žalobce též v rámci podaného odvolání a v průběhu celého odvolacího řízení namítal a namítá, že s ohledem na objektivní okolnosti případu lze považovat žalovaného za orgán podjatý a vyloučený z rozhodování v této věci (stejně tak jako osoby, které za žalovaného vedly odvolací řízení a rozhodly), a to z důvodu tzv. **systémové podjatosti**.
15. Jedná se o významnou stavbu, přičemž žadatelem a investorem této stavby je Hlavní město Praha ve své samostatné působnosti, jehož součástí je rovněž Magistrát hlavního města Prahy. Byť se rozlišuje v rámci fungování obcí či měst tzv. přenesená a samostatná působnost, má nejvyšší vedení města vliv i na obsazení orgánů a osob v Magistrátu hlavního města Prahy a nelze považovat Magistrát hlavního města Prahy včetně úseku výstavby za zcela nezávislý na samotném investorovi - Hlavním městě Praha.
16. Tato otázka byla řešena i v minulých případech – např. stavba obchvatu hlavního města Prahy, kdy bylo rozhodováno jako odvolacím orgánem jiným orgánem a to Krajským úřadem Jihočeského kraje, odvolání proti stavbě dálnice D3 ve Středočeském kraji řešil Plzeňský kraj atp.
17. Tato otázka byla v rámci správního řízení nesprávně rozhodnuta (a to rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-2126/2022-83 ze dne 18. 1. 2022, rozhodnutím ředitele Magistrátu hlavního města Prahy č.j. MHMP 290815/2022 ze dne 16. 2. 2022, rozhodnutím Odboru stavebního řádu Magistrátu hlavního města Prahy sp. zn. S-MHMP 1891020/2021/STR ze dne 23. 2. 2022, rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-33070/2022-83 ze dne 24. 5. 2022 a rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj č.j. MMR-36172/2022-83 ze dne 2. 6. 2022). Žalobce však na svých námitkách podjatosti setrvává a považuje posouzení podjatosti ze strany Ministerstva pro místní rozvoj za nesprávné, v rozporu se zákonem a judikaturou – a to zejména rozhodnutím Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2010-119.
18. Zcela nesprávné a v rozporu s realitou jsou zejména závěry správního orgánu v tom směru, že posuzovaný projekt je projektem běžným, není významný, je nekontroverzní a minimálně mediálně řešený. Dle žalobce je projekt politicky významný (také politici ze strany hlavního města Prahy do projektu objektivně zasahují a „tlačí“ jej vpřed) a kontroverzní. Jedná se o jednu z mála skládek provedených v minulosti na území hlavního města Prahy, které by byly vyhotoveny v takovém rozsahu, takto živelně, a to ještě poblíž chráněného území a v

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bezprostřední blízkosti Vltavy. Žalobce je přesvědčen, že obdobný ekologický problém se skládkou takové velikosti a takového způsobu provedení se na území hlavního města Prahy nachází maximálně ještě v 1 či ve 2 případech, již z tohoto pohledu nemůže jít o řešení běžného problému.

19. Jedná se o stavbu velkého rozsahu, která se podle výslovného znění rozhodnutí stavebního úřadu vztahuje k ploše 125 441 m². Jde tedy o stavbu s obrovským územním rozsahem, která bude navíc prováděna nad starou skládkou komunálního odpadu s nebezpečnými látkami. Hlavní město Praha se tedy fakticky chystá provedenou „revitalizací“ jen překrýt stávající a poměrně nebezpečnou skládku vrstvou jílu a tímto jí zakonzervovat, což lze považovat též za stavbu velice neobvyklou. Nikde není argumentováno tím, že by tento způsob byl v obdobných projektech úspěšně realizován. Hlavní město se tedy fakticky může dostat s touto stavbou do střetu zájmů, kdy na jedné straně je povinné a odpovědné za tuhý komunální odpad na jejím území (popřípadě odpovědné za škody, které tím jsou způsobovány), na druhé straně se snaží tuto skládku zakrýt.
20. Věc má samozřejmě i politický význam, opakovaně se k této otázce vyjadřovala zejména též radní hlavního města Prahy, a to i v tisku, paní Jana Plamínková (STAN), která například uvedla: „*V úterý představila radní hlavního města Prahy Jana Plamínková (STAN) začínající revitalizaci a sanaci skládky ve Velké Chuchli. Skládka je vždy vředem v krajině a městě. Je potřeba jí monitorovat a opravit. Nejsem nadšená, že tu skládka zůstane, ale je to jediná možná varianta a my se budeme snažit ji zasadit do konceptu Radotínsko-chuchelského háje,*“ (zdroj: článek https://prazsky.denik.cz/zpravy_region/vzniknou-na-skladce-ve-velke-chuchli-hriste-aaltany-mestskey-urad-je-proti-20180714.html, který byl založen do spisu). Je zřejmé, že toto se řeší na politické úrovni, a to i s novináři, zároveň zde existuje i spor ohledně toho, zda takto provedenou skládku vůbec neodtěžit, kdy opět převažuje v současné době spíše než ideální hledisko, hledisko politické a otázka realizovatelnosti takto provedené skládky, byť tato skládka vykazuje v podstatě z hlediska dnešního zákonodárství a pravidel pro nakládání s odpady jakýsi ekologický zločin a byla by v současné době trestným činem proti životnímu prostředí.
21. Jak je výše uvedeno, je věc také pravidelně medializována. Není též pravdou, že by medializace již před delší dobou ustala, jak se snaží žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádět. Stačí v jakémkoliv vyhledávači zadat vyhledávání „Skládka Chuchle“ nebo „Skládka Slivenec“ a lze objevovat další novější články.
22. Ve shora citovaném článku radní, paní Jana Plamínková uvádí, že by bylo iluzorní myslet si, že by se skládka dala odvézt, kdy hovoří asi o 500 000 nákladních aut a investici 20 miliard korun s tím, že se město rozhodlo úložiště odpadu sanovat. Jestliže se tedy hovoří o možnosti vynaložit 20 miliard Kč na odstranění takovéto skládky, respektive tato varianta je jedna z možností, pak to rozhodně není z pohledu hlavního města Prahy běžná záležitost, nýbrž je to téměř záležitost na úrovni uváděného obchvatu či realizovaného tunelu Blanka a předmětem této akce je jedna z největších možných investic v historii města.
23. V tomto směru žalobce z hlediska namítané systémové podjatosti uvádí, že do celé kauzy, včetně jeho sporu prokazatelně zasahovaly osoby, které mají ze zákona po primátorovi hlavního města Prahy nejvyšší postavení, a to náměstci primátora. Konkrétně do kauzy zasáhl Ing. Petr Hlubuček, a to dopisem ze dne 10. prosince 2021, a dále paní RNDr. Jana Plamínková, která je náměstkyní primátora, která se také zúčastnila soudního jednání.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

24. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Dále uvedl, že žalobce do řízení před orgánem prvního stupně žádné námitky neuplatnil a s konkrétní podobou stavby se seznámil až v závěru odvolacího řízení. V reakci na výzvu žalovaného k seznámení s podklady pro rozhodnutí následně dovodil další námitky, se kterými se žalovaný v rozhodnutí rovněž plně vypořádal, přestože k tomu také poukázal na jejich opožděnost. Nelze proto dovodit, proč žalobce nyní zdůrazňuje povinnost odvolacího správního orgánu přezkoumat rozhodnutí dle hledisek ust. § 89 odst. 2 správního řádu.
25. Žalobce označuje záměr za závažný a kontroverzní. Jedná se však o jeho subjektivní a ničím nepodložený názor. V průběhu územního řízení nebyly proti záměru ze strany účastníků uplatněny žádné námitky a pouze žalobce byl jediným účastníkem, který proti záměru brojil odvoláním. Podstatou záměru je vytvoření volnočasového areálu v území bývalé skládky, které je již za současného stavu k rekreačním aktivitám využíváno. Záměr je podporován ze strany dotčených městských částí a žádnou kontroverzi nevyvolává. Z postoje žalobce lze pouze usuzovat na jeho nespokojenost s vypořádáním majetkových vztahů s hlavním městem.
26. Žalovaný se problematikou posouzení vlivu záměru na životní prostředí věnoval na str. 9 – 14 napadeného rozhodnutí. Postupoval ve spolupráci s orgánem posuzování vlivů - odborem ochrany prostředí MHMP, který k žádosti o součinnost reagoval písemností č.j. MHMP 1015069/2022 ze dne 8. 6. 2022 a setrval na svém názoru, že „...*předmětná stavba nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 zákona EIA a není předmětem posuzování postupy podle zákona o EIA; veřejný zájem na ochranu životního prostředí v daném případě hájí dotčené orgány podle jiných složkových právních předpisů...*“. Předmětem řízení není záměr, který by měl sloužit k (provádění činnosti) ukládání odpadů.
27. Navržený systém odvodnění byl kladně posouzen odborem výstavby, dopravy a životního prostředí ÚMČ Praha 16, jako příslušným vodoprávním úřadem, v závazném stanovisku sp. zn. 15163/2020/OVDŽP/Lh, č.j. 22542/2020OŽP ze dne 31. 12. 2020, které bylo v odvolacím řízení potvrzeno závazným stanoviskem Magistrátu hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí č.j. MHMP 1167745/2022 ze dne 30. 6. 2022. Z rozsáhlé argumentace odboru ochrany prostředí vyplývá, že: „... *daný záměr byl projektován tak, aby maximálně omezil zasakování povrchové vody do podloží s cílem zadržet srážkové vody a znemožnit vsak do podloží, aby v důsledku snížení infiltrace srážkových vod do tělesa skládky, bylo sníženo uvolňování značného množství kontaminantů ze skládkového materiálu do vod podzemních a snížila se jejich mobilita v prostředí*“.
28. Žalovaný poukázal na argumentační posun ze strany žalobce, který nejprve vycházel z chybné úvahy, že zakrytí jílovou nepropustnou vrstvou se týká celého povrchu skládky, vše s negativním vlivem na kvalitu vody. Až ve vyjádření k doplněným podkladům rozšířil námitku a dovodil „absenci“ řešení úniku plynů. Žalovaný námitku posoudil a vypořádal.
29. Žalovaný uvedl, že dílčí závěr odvolatele, že „*provedenými studiemi bylo též zjištěno, že z této skládky též vyvěrají plyny obsahující nebezpečné látky*“ je vytržený z kontextu a zavádějící. V bodě B.2.11 písm. f) Souhrnné technické zprávy je uvedeno: „*Prostor skládky je rekultivovanou skládkou s vývinem skládkových plynů. Dle dosavadních měření dochází k významným úbytkům jejich vývinů. Pro sledování jejich vývoje jsou na povrchu skládky instalovány měřicí vrtý. ... Při realizaci stavby musí být funkčnost těchto vrtů zachována a pokračováno v jejich monitoringu.*“ V části B.1 Souhrnné technické zprávy jsou shrnuta doporučení z výsledků Analýzy rizik z roku 2016, která opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu neobsahují. Umístění záměru

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nemá žádný vliv na vývoj skládkových plynů, resp. záměr neobsahuje umístění zdroje znečištění ovzduší. To vyplývá i ze souhrnného stanoviska OCP MHMP č.j. MHMP 1820159/2020, sp.zn. S-MHMP 1343467/2020 OCP ze dne 1. 12. 2020, ve kterém je z hlediska zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší uvedeno, že chráněné zájmy nejsou záměrem dotčeny (bod 4. stanoviska).

30. Žalovaný v rozhodnutí dále uvedl, že vliv zakrytí vrcholu skládky na samovolné odvětrávání plyných polutantů se vzhledem k celkovému rozsahu skládky jeví jako nereálný a spekulativní. Výchozí posudek „Analýza rizik z roku 2016“ nepožaduje opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu. Dle dokumentace dochází k významným úbytkům jejich vývinů a pro sledování vývoje plynů jsou na povrchu skládky instalovány měřicí vrty. Výtky žalobce, že projekt situaci skládkových plynů neřeší, nemá tudíž oporu ve zjištěném stavu.
31. Posudky přiložené k vyjádření žalobce k doplněným podkladům byly zpracovány za účelem posouzení ekologických škod, zátěže životního prostředí (včetně vlivu na okolní obytnou zástavbu) a stabilitu skládky pro případ odtěžení paty skládky na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X ve vlastnictví žalobce (k soukromoprávní žalobě na vyklizení pozemků). Přestože přiložené posudky nebyly zpracovány pro účely předmětného územního řízení, nelze z jejich obsahu dovodit žádnou překážku, která by bránila umístění záměru. Posudky v souvislosti s odtěžením varovaly před zásahem do paty skládky mj. právě kvůli uvnitř obsaženým kontaminantům. Oproti tomu posuzovaný záměr má naopak minimalizovat zásah do tělesa skládky, zabránit kontaktům s kontaminovanou zemínou a omezit průsak srážkových vod do podloží.
32. Žalobce neuvádí, v čem je posouzení žalovaného vadné, argumentaci žalovaného ignoruje a setrvale předkládá vlastní názory ohledně koncentrace jedovatých plynů s vlivem na vodní poměry či jejich vyvětrání „po stranách pod utěsněním“ apod. Žalovaný je toho názoru, že takto uplatněná spekulativní tvrzení nejsou způsobila zvrátit odborné závěry dotčených orgánů ani zpracovatelů dokumentace.
33. Žalobce vyjadřuje názor, že navrhované řešení není standardní či běžně prováděné nebo spolehlivě osvědčené. Konkrétně neuvádí, v čem je toto řešení nestandardní, popř. jaké jiné řešení by jeho představám odpovídalo. Obecně lze uvést, že žalovaný správní orgán i stavební úřad jsou v řízení vázáni obsahem žádosti, kterou posuzují dle hledisek ust. § 90 stavebního zákona, a nemohou žadateli navrhopvat jiná variantní řešení.
34. Žalovaný k námitce odkazuje na odbornost zpracovatelů dokumentace ze společnosti ISTAR s.r.o. a zejména odbornost hlavního projektanta Ing. A. B., Ph.D., autorizovaného inženýra pro geotechniku, ČKAIT 0009245, do jehož oboru autorizace patří mimo jiné i zemní a horninové konstrukce ve složitých případech a stavby pro ukládání odpadů.
35. O skutečnosti, že ředitel magistrátu není vyloučen z rozhodování z důvodu systémové podjatosti bylo rozhodnuto usnesením ministerstva č.j. MMR-2126/2022-83 ze dne 18. 1. 2022 (ve znění rozhodnutí ministra č.j. MMR-27549/2022-31 ze dne 5. 5. 2022). Toto usnesení je pro posouzení systémové podjatosti celého úřadu určující. Nelze dovodit konstrukci, že služebně nadřízený stojící

v čele úřadu není vyloučen z důvodu systémové podjatosti, ale jemu podřízené osoby by ze stejného důvodu vyloučeny být mohly. Usnesení ministerstva ze dne 18. 1. 2022, resp. rozhodnutí ministra ze dne 5. 5. 2022 však žalobce nenapadl.

36. Po věcné stránce ministerstvo v usnesení ze dne 18. 1. 2022 postupovalo při posouzení námitky v intencích usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 89/2020-119, ze dne 20. 11. 2012, a učinilo závěr, že neshledalo žádné objektivní okolnosti, které by nasvědčovaly existenci nadkritické míry systémového rizika podjatosti úředních osob magistrátu v daném řízení. Ministerstvo posoudilo „kontroverznost záměru“ a mj. uvedlo, že skutečnost, že vlastník sousedních pozemků se záměrem nesouhlasí, nezpůsobuje „kontroverznost“ natož nadkritickou míru rizika systémové podjatosti. Ministerstvo vysvětlilo rozdíly mezi stavebními záměry, které žalobce při formulaci námitky předestřel, a uzavřelo, že nejsou skutkově podobné.
37. Žalovaný poukazuje na argumentační vývoj žalobce. Námitka podjatosti byla formulována velice stroze a až následně (poučen z rozhodnutí ministerstva) žalobce dohledal podpůrné argumenty, aby dovedl „kontroverznost“, „vliv politiků“ popř. „mediální zájem“.
38. Ministr uvedl, že žalobce opomněl zmínit článek nazvaný *„Místostarosta brzdí obnovu území chuchelské skládky, nechce prodat pozemek“* zveřejněný na portálu idnes.cz, a že případné majetkoprávní jednání žalobce, jako vlastníka předmětného pozemku, a hl. m. Prahy objektivně nemůže být důvodem podjatosti ředitele magistrátu. Ministr uzavřel, že záměr byl v médiích řešen minimálně, a že z uvedených článků nelze usuzovat na jeho kontroverznost. Logikou žalobce by byl z příslušných správních řízení vyloučen každý samosprávný celek, jehož představitelé informují veřejnost o zvažovaných investičních záměrech.
39. Zásah politických představitelů do „celé kauzy“ se týká jednání zástupců samosprávy v rámci soukromoprávního soudního sporu, který žalobce vede (popř. vedl) s hl. m. Prahou. Zástupci samosprávy jsou oprávněni a zároveň povinni hájit majetkové zájmy hl. m. Prahy. Jak vyplývá z rozhodnutí ministra pro místní rozvoj, případné majetkoprávní jednání žalobce, jako vlastníka předmětného pozemku, a hl. m. Prahy objektivně nemůže být důvodem podjatosti. Žalobcem odkazovaný článek na Blesk.cz prokazuje, že případný zájem vyvolává právě postoj žalobce a jeho majetkové požadavky.
40. Osoby zúčastněné na řízení ve svém vyjádření uvedly, že obě městské části považují za vhodné předeslat, že v jiném civilním řízení se žalobce domáhá po Hl. m. Praze vyklizení tělesa dané skládky, která zasahuje na pozemky žalobce parc. č. XA a XB v k. ú. X, obec X (viz soudní řízení u Obvodního soudu pro Prahu 5, sp.zn.: 16 C 42/2020). V tomto civilním soudním řízení osoby zúčastněné na řízení rovněž vystupují jakožto vedlejší účastníci na straně Hl. m. Prahy a podporují její obranu vůči této žalobě. Žalobce vůči Hlavnímu městu Praze žádá vyklizení předmětných nemovitostí, neboť má za to, že v důsledků postupu žalovaného a jím zřizovaných organizací dochází k porušování jeho vlastnických práv.
41. Předmětná skládka je již z větší části rekultivovaná a nachází se z hlediska geomorfologického ve velmi obtížném terénu. Její odvoz je prakticky nerealizovatelný, neboť s ohledem na sklon terénu by bylo nezbytné odvézt prakticky celou skládku. Samotný odvoz odhadovaného množství 7.200.000 tun odpadu skládky, příp., pokud by se jednalo o menší rozsah povinného odvozu, by znamenal i zcela extrémní zatížení dotčeného území (odvoz statisíců jízdních nákladních automobilů přes zastavěné území po místních komunikacích, s účinkem na přilehlou obytnou zónu a nemovitosti, s extrémním zatížením hlukem, prachem a zápachem, narušením komunitního způsobu života v přilehlých lokalitách a ohrožení zdraví, života a majetkových hodnot obyvatel a vlastníků nemovitostí v dotčeném území). Z těchto důvodů obě městské části vstoupily do uvedeného civilního řízení na straně žalované a odporují návrhu žalobce.

42. Osoby zúčastněné na řízení potvrdily, že tento záměr napadený žalobcovou žalobou je kvitován širokou veřejností, protože současná podoba skládky po provedených rekultivacích a asanacích volá po dalším využití (již za současného stavu je lokalita k volnočasovým aktivitám využívána). Již z popisu záměru, který je součástí vícero staveb celkové revitalizace, je zřejmé, že jde o záměr realizovat na tělese skládky menší stavby, které budou dál rozvíjet toto území jako volnočasový prostor. Nejde o žádné invazivní zásahy do předmětné lokality.
43. Námitky možného nebezpečného dopadu záměru na úniky plynů ze skládky nejsou také konkrétně doloženy a správní úřady se touto otázkou zabývaly s tím, že jej záměr neohrožuje. Žádný relevantní argument zpochybňující zjištěný skutkový stav věci v tomto směru žalobce nepředkládá. Lze doplnit, že naopak co by situaci v lokalitě zásadně ohrozilo z hlediska působení nebezpečných látek obsažených ve skládce, je právě návrh žalobce na vyklizení paty skládky na jeho pozemcích, který by zcela destabilizoval již v zásadě rekultivované území.
44. Osoby zúčastněné na řízení souhlasí s tím, že záměr má naopak minimalizovat zásah do tělesa skládky, zabránit kontaktům s kontaminovanou zemínou a omezit průsak srážkových vod do podloží a že vlivy záměru na jednotlivé složky životního prostředí byly v řízení náležitě posouzeny. Obavám a námitkám žalobce nic z dostupných podkladů nesvědčí. Jako jediný toto rozhodnutí napadnul žalobou žalobce, což je sice jeho právem, ale i s ohledem na jeho veřejnou funkci zastupitele místní části poněkud nekonzistentní postoj.
45. K námitce systémové podjatosti osoby zúčastněné na řízení lze věcně uvést, že představitelé samosprávy pochopitelně musí vyjadřovat při výkonu své funkce své postoje a názory a hájit zájem své samosprávy a jejích občanů. RNDr. Jana Plamínková se jako gestívní radní a zároveň starostka Městské části Praha – Slivenec vyjadřovala korektně, věcně a ve snaze jen hájit relevantní zájmy dotčených samospráv, které je dokonce podle zákona povinna prosazovat. Dr. Plamínková nijak nezasahovala do správního řízení. Lze proto jen dodat, že osoby zúčastněné na řízení věří, že i žalobce znovu zváží otázky veřejného zájmu v dané lokalitě a realizaci záměru podpoří.
46. Osoby zúčastněné na řízení jsou proto přesvědčené, že rozhodnutí je zákonné, práva žalobce nebyla v řízení nijak dotčena a také záměr nezasahuje do práv žalobce. Je to právě Hlavní město Praha, které realizuje tento záměr ve snaze zlepšit kvalitu života občanům v dané lokalitě a které tak vydává prostředky ze svého rozpočtu na realizaci záměru, u nějž hrozí, že může být v budoucnu zmařen právě žalobcovým návrhem na vyklizení nemovitostí.
47. Při soudním jednání dne 8. 11. 2023 účastníci setrvali na svých postojích. Zástupce žalobce pak zdůraznil, že se jedná o neobvyklý projekt, jehož důsledky nejsou prozkoumány a mohl by představovat nebezpečí pro životní prostředí, zdraví osob i majetek.

III.

Posouzení žaloby

48. Městský soud v Praze (dále též jen jako „*městský soud*“, nebo jen „*soud*“) na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „*s. ř. s.*“]), přezkoumal napadená rozhodnutí, včetně řízení, která jejich vydání předcházela. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(§ 75 odst. 1 s. ř. s.), jsa vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu uvedeného v úvodu, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

49. První žalobní námitka namítala neprovedení posouzení vlivu stavby na životní prostředí (EIA).
50. Žalobce uvedenou žalobní námitkou brojí proti neprovedení posouzení EIA a to zejména s ohledem na to, že se jedná o skládkování nebezpečných odpadů.
51. Žalobce v rámci této námitky namítal rovněž hromadění nebezpečných plynů a jejich vliv na podzemní vody a tím i případný vznik sesuvu půdy vlivem těchto nebezpečných plynů popř. podzemní vody, ze kterého je možné dovodit zásah do vlastnických práv žalobce k těmto pozemkům.
52. Soud předně uvádí, že není pravdou, že by tyto otázky nebyly při schvalování záměru nijak řešeny – žalovaný se jimi podrobně zabýval na stranách 10 až 12 svého rozhodnutí.
53. V rozhodnutí stavebního úřadu je v podmínkách pro umístění stavby bod 2 str. 2 rovněž uvedené, že *bude zajištěna stabilita tělesa skládky (geotechnický monitoring), bude předložen návrh monitoringu povrchových i podzemních vod (četnost 3x ročně), ročně budou vyhodnoceny výsledky a poté zoptimalizován monitorovací systém, první vzorky budou odebrány a vyhodnoceny před zahájením záměru.*
54. Žalovaný se k této námitce rovněž vyjádřil, když uvedl, že *vliv zakrytí vrcholu skládky na samovolné odvětrávání plynných polutantů se vzhledem k celkovému rozsahu skládky jeví jako nereálné a spekulativní. Analýza rizik z roku 2016 nepožaduje opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu (k tomu shodně viz výše str. 12). Dle dokumentace dochází k významným úbytkům jejich vývinů a pro sledování vývoje plynů jsou na povrchu skládky instalovány měřící vrty.*
55. Žalovaný pak k této námitce uvedl: „*V bodě B.2.11 písm. f) Souhrnné technické zprávy je uvedeno: „Prostor skládky je rekultivovanou skládkou s vývinem skládkových plynů. Dle dosavadních měření dochází k významným úbytkům jejich vývinu. Pro sledování jejich vývoje jsou na povrchu skládky instalovány měřící vrty. ... Při realizaci stavby musí být funkčnost těchto vrtů zachována a pokračováno v jejich monitoringu.“ V části B.1 Souhrnné technické zprávy jsou shrnuta doporučení z výsledků Analýzy rizik z roku 2016 (shodně viz výše na str. 5), která žádá opatření v souvislosti s vývinem skládkového plynu neobsahují.“*
56. Žalobce v tomto ohledu odkázal na znalecký posudek Ing. Benkoviče a jeho závěr, že *volná ventilace plynu do atmosféry není přípustná*, a na posudek Ing. Bachránka. Ani z těchto posudků však nevyplyvá, že navrhovaným řešením může dojít ke zhoršení tohoto stavu. Soud má proto za to, že tyto související námitky jsou nedůvodné a samotná existence nebezpečných plynů nemůže být důvodem pro konstatování, že je nutné posouzení EIA.
57. Žalobce však v žalobě rovněž uvedl, že má za to, že záměr představuje *„Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů spalováním, fyzikálně-chemickou úpravou nebo skládkováním“*, (příloha č. 1 položka 53), které dle zákona vyžaduje posouzení EIA, jelikož skládka obsahuje nebezpečné odpady a odkázal např. posudek Ing. Benkoviče z roku 2022. Nakládání s touto skládkou, včetně jejího zakonzervování vrstvou jílu, tak je ve své podstatě vytvářením zařízení pro skládkování nebezpečného odpadu.
58. Dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na životní prostředí, *předmětem posuzování podle tohoto zákona jsou záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu kategorii I a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena; tyto záměry a změny záměrů podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí vždy.

59. V bodě 53 přílohy jsou uvedeny: *zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů úpravou nebo skládkováním.*
60. Žalovaný se s námitkou neposouzením EIA zabýval na straně 10 svého rozhodnutí, kde pouze konstatoval, že dle dotčeného orgánu ochrany přírody *předmětná stavba nesplňuje podmínky uvedené v ustanovení § 4 odst. 1 zákona EIA a není předmětem posuzování postupy podle zákona o EIA; veřejný zájem na ochranu životního prostředí v daném případě hájí dotčené orgány podle jiných složkových právních předpisů...*
61. Co se myslí nebezpečným odpadem je uvedené v odst. 1 písm. a) ust. § 7 zákona č. 541/2020 Sb. o odpadech, nazvaného „Nebezpečný odpad a ostatní odpad“. *Nebezpečný odpad je odpad, který vykazuje alespoň jednu z nebezpečných vlastností uvedených v příloze přímo použitelných předpisů Evropské unie o nebezpečných vlastnostech odpadů.* Tím se myslí: Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic. Nařízení Rady (EU) 2017/997 ze dne 8. června 2017, kterým se mění příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES, pokud jde o nebezpečnou vlastnost HP 14 "ekotoxický".
62. Dle písm. b) a c) je to též odpad, který *se zařazuje do druhu odpadu, kterému je v Katalogu odpadů přiřazena kategorie nebezpečný odpad, nebo je smísen s některým z odpadů uvedených v písmenu b) nebo je jím znečištěn.*
63. Odst. 3 tohoto ustanovení však rovněž stanoví, že *ostatní odpad je odpad, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1. Směsný komunální odpad se považuje za ostatní odpad, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1.*
64. Ve znaleckém posudku Ing. Benkoviče ze dne 13. 3. 2022 doloženého v rámci odvolacího řízení, se na str. 25 uvádí, že vzorky vrtů obsahovaly kromě jiného arsen, kyanidy, olovo, atd.
65. Žalovaný k tomu ve svém vyjádření uvedl, že se jedná o novou námitku, kterou přesto vypořádal. Soud s tímto hodnocením nesouhlasí, jelikož žalobce sice doložil do spisu shora citovaný znalecký posudek Ing. Benkoviče ze dne 13. 3. 2022 až dne 21. 7. 2022, tedy po uplynutí odvolací lhůty, žalobce však již v odvolání ze dne 17. 3. 2022 uváděl, že *„jde tedy o stavbu s obrovským územním rozsahem, která bude navíc prováděná nad starou skládkou komunálního odpadu s nebezpečnými látkami.“*
66. Soud předně uvádí, že dospěl k závěru, že pokud by skládka skutečně obsahovala nebezpečný odpad, jak jej definuje zákon o odpadech č. 541/2020 Sb., jednalo by se u stavby, která takovou skládku zakonzervuje, o zařízení k odstraňování nebezpečných odpadů skládkováním ve smyslu přílohy č. 1 položka 53, které dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí.
67. I když se nejedná o záměr, kterým je skládka zakládána, ale o záměr, kterým je revitalizována, soud nesouhlasí se závěrem žalovaného, že předmětem řízení není záměr, který by měl sloužit k ukládání odpadů. Jedná se totiž o zakonzervování tzv. černé skládky, která neprošla schvalovacím řízením, a na které se může kromě komunálního odpadu nacházet i nebezpečný odpad. Sanací takové skládky dojde k zakonzervování takové skládky, čímž se tato stane zařízením ke skládkování odpadu, na kterém již sice skládkování neprobíhá, přesto sloužilo a pořád slouží jako zařízení, kde je odpad skládkován. Nacházel-li by se tam pak i odpad

nebezpečný ve smyslu zákona č. 541/2020 Sb. o odpadech (§ 7), nutno dojít k závěru, že jde o zařízení ke skládání nebezpečného dopadu, jehož vliv na životní prostředí nebyl posouzen.

68. Žalovaný se však v rámci odvolacího řízení tvrzeními žalobce ohledně nebezpečných odpadů, které dokládal znaleckými posudky, nezabýval a rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
69. Soud nemůže úvahy žalovaného v tomto směru posoudit a sám je rovněž není oprávněn doplnit, jelikož se jedná o odbornou úvahu založenou na správně zjištěném skutkovém stavu, která náleží primárně žalovanému, resp. orgánu ochrany životního prostředí. Správní orgán se bude muset vypořádat se znaleckými posudky, na které odkazoval žalobce, a v tomto ohledu rovněž doplnit své závěry o skutkovém stavu – zodpovědět otázku, zda se tam nachází nebezpečný odpad či nikoliv.
70. Soudu proto nezbyvá než rozhodnutí z tohoto důvodu zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém se žalovaný těmito námitkami bude zabývat a ve shora uvedeném rozsahu rovněž doplní svá skutková zjištění.
71. Další žalobní námitku týkající se systémové podjatosti, soud posoudil stejně jako ve svém rozsudku ze dne 15. 11. 2023, jelikož neměl důvod ji posoudit jinak a jelikož Nejvyšší správní soud s jeho závěry souhlasil.
72. Soud tedy opakuje, že zcela souhlasí s tím, jak se s touto námitkou vypořádal žalovaný, respektive Ministerstvo pro místní rozvoj ve svých rozhodnutích ze dne 18. 1. 2022, č.j. MMR-2126/2022-83,
- ze dne 24. 5. 2022, č.j. MMR-33070/2022-83 a ze dne 2. 6. 2022, č.j. MMR- 36172/2022-83 a to i s ohledem na právní větu rozsudku NSS ze dne 2. 8. 2023, č.j. 6 As 52/2023 – 127, která zní:
73. „*Východiskem pro výklad pojmu systémové podjatosti jsou i po novele § 14 odst. 2 správního řádu provedené zákonem č. 176/2018 Sb. (tj. ve znění účinném od 1. 11. 2018) závěry rozšířeného senátu vyjádřené v usnesení ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS.*“
74. V tomto rozsudku rozšířeného senátu se dále uvádí: „*Důvodem pochyb o nepodjatosti úřední osoby dle § 14 odst. 1 správního řádu je tedy dle rozšířeného senátu její zaměstnanecký poměr k územnímu samosprávnému celku tehdy, je-li z povahy věci či jiných okolností patrné podezření, že v důsledku tohoto zaměstnaneckého poměru by mohl být její postoj k věci ovlivněn i jinými než zákonnými hledisky. Takovými okolnostmi mohou být „například jevy v politické či mediální sféře, jež předcházejí příslušnému správnímu řízení či je doprovázejí a naznačují zvýšený zájem o výsledek řízení ze strany osob schopných ovlivnit jednání územního samosprávného celku jako zaměstnavatele úřední osoby. Příkladem může být zájem politických činitelů či jiných v rámci daného územního samosprávného celku vlivných osob (např. zákulisních aktérů místní politiky či podnikatelských subjektů) na určitém výsledku řízení (např. na tom, aby určitá stavba, činnost apod. byla povolena, anebo naopak nepovolena); takový zájem lze vysledovat například z různých mediálních vyjádření, předvolebních slibů, konkrétních investičních či jiných obchodních počínů, předchozích snah nasměrovat určité související rozhodovací procesy určitým způsobem apod. Stejně tak uvedenou skutečností může být samotná povaha a podstata rozhodované věci, její kontroverznost či politický význam a s tím spojené zájmy. Zjevně a bez dalšího pak uvedenými skutečnostmi budou podezření z nátlaku či snahy přímo ovlivnit rozhodování příslušné úřední osoby prostřednictvím jejího zaměstnaneckého vztahu“ (bod 63 usnesení rozšířeného senátu).*
75. Ministerstvo v nich v duchu tohoto rozsudku uvedlo, že služební, pracovní či jiný obdobný vztah úřední osoby ke státu nebo územnímu samosprávnému celku sám o sobě nezpůsobuje

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vyloučení této osoby ve věci, v níž má stát či územní samosprávný celek vlastní zájem. Vyvolává však tzv. systémové riziko podjatosti úřední osoby, a je tak signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“ při posuzování pochybností o její nepodjatosti.

76. Důvodem vyloučení úřední osoby jsou teprve takové skutečnosti, které nasvědčují tomu, že zájem státu či územního samosprávného celku může být v dané věci prosazován právě prostřednictvím vztahu ekonomické závislosti úřední osoby na jejím zaměstnavateli. Novelu § 14 odst. 2 správního řádu je třeba chápat jako posílení důrazu právě na tyto přístupující okolnosti, kterými mohou být kontroverznost záměru, jeho neobvyklost a medializace.
77. Žalobce vidí kontroverznost záměru v tom, že se nejedná o řešení běžného problému, dále v tom, že se jedná o stavbu velkého rozsahu, která se podle výslovného znění rozhodnutí stavebního úřadu vztahuje k ploše 125 441 m² a v tom, že zvítězilo hledisko politické a otázka realizovatelnosti takto provedené revitalizace oproti mnohem dražší variantě odtěžení skládky.
78. Soud v tomto ohledu souhlasí se žalobcem, že se jedná o speciální řešení revitalizace skládky, které je většího rozsahu, ačkoliv stavba samotná se týká pouze vrcholu skládky (cca 17 100 m²), a zcela logicky byl politiky hlavního města Prahy vybrán projekt, který je hlavní město schopné zafinancovat. To však samo o sobě nečiní záměr kontroverzním.
79. Naopak již s ohledem na charakter tohoto projektu – revitalizace skládky, kdy dojde k jejímu zabezpečení a úpravě tak, aby i nadále mohla sloužit k účelu, ke kterému slouží prakticky již dnes – rekreační využití pro obyvatele Prahy, lze dojít k závěru, že se jedná o řešení nejjednodušší a nejlevnější, které je obecně přijímané širokou veřejností. Záměr je rovněž realizovaný na pozemcích hlavního města Prahy. Nejedná se tedy o investici do ziskové stavby ani do stavby potencionálně způsobující výrazné zatížení okolí, ať již imisemi nebo následnou návštěvností, ani záměr vyžadující vyvlastňování atd. Naopak jiné řešení spočívající ve vyvezení odpadu, by zřejmě vyžadovalo investice několik desítek miliard korun, jak uvádí žalobce, a zjevně představovalo větší ekologickou zátěž při jeho realizaci.
80. Soud tak uzavírá, že žalobcem zdůrazňovaná medializace, která souvisí s nezvyklostí a rozsáhlostí projektu, je zcela přiměřená charakteru tohoto projektu, a kontroverznost, kterou v podstatě způsobuje pouze jeho spor týkající se jeho pozemků, nemohou samy o sobě představovat důvod pro zvýšené „riziko systémové podjatosti“. Není tak důvod pochybovat o podjatosti úředních osob, které o záměru rozhodovaly. V dalším soud odkazuje na závěry v těchto rozhodnutích ministerstva pro místní rozvoj uvedených.
81. Co se týče namítaného zasahování náměstka primátora dopisem ze dne 10. prosince 2021 a účastí paní RNDr. Jany Plamínkové, náměstkyně primátora, do soudního jednání vedeného ve sporu, který inicioval žalobce, má soud rovněž za to, že zde nemohlo jít o prosazování zájmů nějakých podnikatelských skupin, ale o zcela oprávněné hájení zájmů žalovaného ve sporu se žalobcem i s ohledem na jeho předmět (vyklizení jeho pozemků), což nelze hodnotit jako systémové riziko ve smyslu shora uvedené judikatury.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

82. Městský soud shledal rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí stavebního úřadu částečně nepřezkoumatelnými, proto v souladu s ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dle ust. § 78 odst. 3 s. ř. s. bez jednání zrušil a věc vrátil dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgány mají povinnost se v něm vypořádat s námitkami žalobce týkající se obsahu nebezpečných odpadů uvnitř skládky s tím, že žalovaný, stavební úřad i příslušný orgán ochrany přírody provádějící posouzení vlivu stavby na životní prostředí budou ve smyslu ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. vázání právním názorem vysloveným v tomto rozsudku o tom, že nachází-li tam nebezpečný odpad, bude nutné posoudit vliv záměru na životní prostředí ve smyslu zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

83. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Podle § 35 odst. 2 s. ř. s. se pro určení výše odměny užije vyhláška č. 177/1996 Sb., advokátní tarif. Odměna náleží celkem za čtyři úkony právní služby, a sice za převzetí a přípravu zastoupení, podání žaloby, účast na jednání a podání kasační stížnosti (4 x 3 100 Kč dle § 7 advokátního tarifu). Náhrada hotových výdajů sestává z paušální částky 1 200 Kč (4 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože je zástupce žalobce plátcem DPH, zvyšuje se náhrada nákladů řízení o částku 2 856 Kč odpovídající DPH ve výši 21 % z částky 13 600 Kč. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 16 456 Kč a dále 8 000 Kč jako úhrada za zaplacený soudní poplatek (3 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost).
84. Osobám zúčastněným na řízení nebyla ze strany soudu uložena žádná povinnost spojená s vynaložením nákladů, proto soud rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., že jim právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Praha 13. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.